

Извънболнична помощ

Направление за консултация

Общопрактикуващият лекар или лекарят-специалист от лечебно заведение за извънболнична помощ може да издаде Направление за консултация и съвместно лечение. Направлението се издава по преценка на лекаря(не по желание на пациента), когато има необходимост от допълнителни изследвания и консултация с лекар с определена специалност. Направлението може да се използва в срок от 30 дни след неговото издаване. С направлението се определя каква е специалността на лекаря, но не и кой лекар да извърши консултацията. Право на пациента е да избере при кой лекар с посочената специалност да извърши консултативния преглед. Пациентът не заплаща за консултативния преглед, освен потребителската такса в размер на 1% от минималния осигурителен доход. Направлението за консултация и лечение има характер едновременно на медицински и финансов документ. То е медицински документ, чрез който се осъществява взаимодействие между лекари с различни специалности и е част от лечебно-диагностичния процес. То е финансов документ, на базата на който се извършва заплащането на прегледа на лекаря-специалист. Тази двойствена природа на Направлението за консултация и лечение, създава риск от преразход на средства за НЗОК, при издаване на фиктивни Направления. С цел да ограничи риска от злоупотреби, НЗОК е въвела т.нар. Регулативни стандарти, с които ограничава до определен брой Направления, които един лекар може да издаде. В резултат на това се случва често лекарят да отказва да издаде Направление, под страх от налагане на санкция от НЗОК. По много такива случаи има водени съдебни спорове. Трайна практика на Върховният административен съд е, че лекарят не може да откаже издаване на направление, ако са налице медицински основания за това и в тези случаи, НЗОК не може да наложи санкции за надвишени Регулативни стандарти или ако наложи такива, те по правило се отменят от съда.